

REVISTĂ LITERARĂ
Reportaj - satiră - umor
Inregistrată la Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/1938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual. 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Sezoniere

Risipa de clișee și de hârtie ce s'a făcut în ultimii ani pentru turism, se pare a'și fi produs efectul. În bime desigur, mult, și, în rău — inevitabilul — puțin.

Este bine că, datorită în mare parte sugestiilor înaintașilor și a promotorilor, oficiali de la oficialul național al turismului, și particulari, până la Touring Clubul României, s'a trezit un interes intens pe suprafețe mari și în cercuri largi pentru drumetie. Se vede aceasta pe teren, adică pe plăsurile carpatine, cari, deși vremea este plină de svonuri, sau poate tocmai pentru aceasta, s'au încărcat anul acesta de pâlcuți și caravane de vizitatori. Diletanți, mai noi și pasionați din cei vechi, cari, toți, cauld, o baie de nervi, un exercițiu fizic, compensatoriu al sedentarismului coclit de peste an.

Frumusețile naturii sunt astfel lansate, pentru snobi, ca un articol de modă, pentru oameni de fond, ca un mijloc de reconfortare și de învioreare.

Ce ar fi răul, care trebuie și el să își întindă antenele peste tot unde o inițiativă bună dă roade? Am văzut răsărite pe unde nu te așteptai, acele cabane de baruri particulare, unde noțiunea de turism, este denaturată cu scopuri pur lucrative. Evident nu condamnăm aceste proceduri pentru a afișa numai decăd o prejudecată de falsă moralitate: dacă înțelegem și explicăm faptul, și celelalte accesorii de nocturn exercițiu coreografic, în unele localuri desenate ca atare de poliția de manoperă și de moravurile cetățene, nu i înțelegem locul pe creștele de munți, unde lumea este ademinită în dorința ei de liniște, de odihnă, de calm.

Or, poate și acolo, sus, unde stă aproape Cerul va trebui instalat în viitorul apropiat un serviciu de poliție a moravurilor?

Problema teatrului, care răspunde unei nevoi generale și tot mai pretențioasă în gust, se pune pe un plan de actualitate, odată cu venirea toamnei. Viața care are atâtea asperități și motive să nu fie veselă, și poate tocmai pentru aceasta, cere drepturi la bucuriile pe cari le poate câpăta prin reverberatele culori ale rampei, timp de un ceas.

Celii vinși câte-o știre; la București s'a deschis Teatrul Național, cu inaugurarea repetițiilor, — la Cluj, s'a instalat un nou inspector de artă în persoana dlui Ștefan Mărcuș, — în preajma noastră se agită „teatraliștii” provinciali ai minorităților, cari vor de pe acum să știe soarta ce-i așteaptă. Tot astfel, câte un grijuliu impresar de teatru, cauzează de pe acum, din reședința de vară câte un balon de încerspre a talona terenul: ce va fi la toamnă. Desigur, că în jurul nostru se va desfășura o vie acțiune teatrală, chemată ca prin dinamica verbului circulat „pe viu” să poarte din inimă în inimă duhul înaripat al creației. Spre a reconforta și întări credința și nădejdea operafie atât de necesară pe aceste locuri.

Toamna teatrală, care nu vrea să cunoască piedici tehnice nici astenii artificiale — bate la porți cu neastâmpăr și dor de rampă.

Cr.

Adevărat

Clientul: „Dar de ce ați lipit la fereastră un afiș în care scrieți că localul trece sub altă conducere? Eu văd că tot patronul cel vechi stă la teighea?”

Chelnerul (discret): „Afișul e adevărat, domnule. Stăpânul s'a înșurat eri...”

Înfăptuire așteptată

Printre înfăptuirile ce-au fost așteptate pentru toamna aceasta este apariția de emisiune radiofonică, care cercurile oficiale intenționează să doteze metropola Banatului după ce acela din capitala Babeliei, a intrat în faza emisiunilor experimentale.

Deși vremurile nu par să fie tocmai potrivite pentru un asemenea proiect, totuși din faptul că și în orașul Ardealului o publicație cu asemenea idei, a găsit oportunitatea să lanseze ideea unei stațiuni de emisiune radiofonică, ne întărim și noi convingerea, că, tocmai vremurile acestea sunt generală înfrigurare, cer cât mai multe căi de comunicație între cenzuri și provincie, deoparte iar de cealaltă parte între țară și vecinătate, care adeseori am avut în trecut oportunități discutate pe calea undelor.

Este împrejurări cât și nevoile materiale ale părții de țară, pe care ne servim sub umbrela țărășilor de țară, ne face să înțelegem gândul nostru, căreia inițiativa care se vrea lansată în Ținutul nostru, și pentru care s'au pus chezașe autoritățile locale, printre cari cu un aport considerabil, municipiul Timișorilor.

Evident, de pe acum avem dreptul să vedem în noua stațiune radiofonică din Timișoara un instrument de expresie a regiunii, în întregime a vieții sufletești și ca întindere. Chiar dintru Aradul nostru, sihastru și în alt sub atâtea raporturi, în căruia auziune de încredere și de nădejde ar veni în ceasul al doilea spre noi.

Și putem în acest înțeles minunata stațiune a undelor purtătoare de gânduri, cel mai potrivit mijloc de a depăși pe acest tărâm de margine, bariere de rezistență spirituale, cari să meargă în chip pașnic afirmarea voinței de apăsare și de rămânere pe poziții cu sacrificii.

În stațiunea de radiofonie, înțelegem, sufletul regional ar căuta o nouă reducere din mijlocul său să se regenereze și să se regenereze puterile morale ale unei populații ținute de eroism românesc.

Deci decăteori cetim că se desfășoară terenul din calea acestor proiecturi, ne bucurăm de realizările lor; decăteori se dă ocazia să scriem aci despre această problemă scriem din nevoia unei dați de înțelegere ne-a așezat, destin de înțelegere și veghe, în colțul țării, printr-o căutare către Apusul față de care avem obligația unor prestațiuni culturale cari să ne legitimizeze pre-

Punctul de vedere al României în politica Internațională amplu comentată în presa Belgiană

Bruxelles, 21. — Toate ziarele belgiene fără excepție, precizează din nou, sub titluri foarte semnificative, punctul de vedere al României în politica internațională, reproducând aproape integral mai multe articole apărute recent în ziarele românești.

„Nafton Belge” scrie că România n'a așteptat garanțiile anglo-franceze pentru a-și fixa atitudinea sa de dărză rezistență față de orice amenințare îndreptată împotriva independenței sau frontierelor sale.

„Le Soir” subliniază deasemeni hotărârea României de a-și apăra cu armele granițele sale și independența.

„Vingtème Siecle” scrie că intransigența României exprimă voința firească a unui popor pe a trăi în pace și în libertate.

„Derniere Heure” scoate în evidență caracterul exclusiv național al politicii românești, care apără existența țării și integritatea teritorială.

Plagiatorii lui King-Hall

Se putea să nu pună ungușii mâna pe sistem? Au ei inima să lase neexploat orice mijloc de propagandă în vederea planurilor revizioniste ale grofimei libidinoase care huzurește pe umerii țărănilor și-a muncitorului maghiar?

King Hall le-a dat o nouă idee.

Dece să nu scrie și el scrisori, dece să nu se folosească și el de acest sistem de propagandă?

Au început, așadar, să îndemne particularii cari scriau rudelor sau cunoscuților din România, să pună în plicuri hărți și să-i îndemne la recalcitrantă față de statul român, pentruca nu cumva, fiind mulțumiți, nădejdiile boerilor să devină gratuite.

Dar, pasă-mi-te, nici așa nu s'atâr de măgeri să-și fure căciula. Au înțeles ei cam ce i-ar aștepta dacă ar încăpea iar pe mâna grofimei „proteguitoare”. De aceea le-au trimis vorbă să-și lase în pace. Să nu-i învețe ce au de făcut. Să

nu se amestece în viața lor, pentrucă ei înțeleg să trăiască în bună înțelegere cu statul ai cărui cetățeni sunt, fiindcă se simt bine în acest stat. Desigur mai bine decât s'ar aștepta să fie sub ocărnuirea ungurească.

Și le au spus acestea, nu pe ascuns, nu în scrisori închise, ci pe față deschis, cavalereste, prin presă. Să știe toată lumea. Și unele ziare de acolo dela ei s'au sesizat și au căutat să vină în ajutorul fraților lor de sânge arătând tulburătorilor că ar face mai bine să nu se mai ocupe de ungușii din România.

Acum dacă agitatorii ar avea un pic de obraz, s'ar molcomi și ar înțelege.

Ți-ai găsit! Au să facă pe „n'aude n'a vede” sau să vâneze după alii cele de amestec în oala care nu le fierbe.

N'eu stâmpăr. S'or fi așezat cu ventilatorul gol în vreo grămadă de paprikă de Szeged.

Echivoc

— Ești destul de mare, fiul meu. Ar trebui să-ți alegi o nevastă.

— A cui nevastă, tată? Invațămă D-ta.

Cură de slăbire

1. Scările trebuie urcate sărind câte 3-4 trepte deodată.

2. După deșul matinal, în timp ce se uscă corpul, trebuie făcute încontinuu mici sărituri.

3. Din fotoliu se va scula fără ajutorul mâinilor, adică fără a se sprijini de mâner. Acest exercițiu trebuie repetat de 20-30 ori.

4. Ziănc un ziar va fi rupt în bucățele mici și aruncat pe jos. După aceea bucățelele de hârtie vor fi culese câte una, fără ca cel care face exercițiul să-și îndolască genunchii.

La dejun

— Tăticule ce înseamnă un monolog?

— Când un bărbat se întreține cu o femeie.

— Eu știu că asta e dialog.

— A, nu! La un dialog vorbesc întotdeauna, două persoane.

Iși cunoaște fata

— Eri am observat că un tânăr a încercat să sărute pe fida d-tale?”

— A sărutat-o într'adevăr?”

— Nu.

— Atunci n'a fost fata mea.

Remediu sigur

— Cum a reușit doctorul s'o vindece pe nevasta ta de nervozitate?”

— S'implu de tot l-a spus că nervozitatea e un atribuit al bătrâneții.

Săvârșin

La intrarea în comună, pe terenul din apropierea primăriei, se ține săptămânalul târg de vite. Ori, prin acest fapt murdăria este la înălțime și curățenia lasă de dorit. Nu prea de mult se hotărâse să se facă pe acest loc o grădină, unde urmează să se ridice falnic și majestuos monumentul martirului Horia.

Suntem de același părere și credem, că aspectul acesta, deocamdată, insuportabil, s'ar putea evita prin mutarea târgului cu un pas mai departe, pe malul apei, iar pe terenul acesta să se amenajeze o grădină cu flori și cu boschete, să cânte prîzighetoriile și grangurii... Această oază de răcoare și verdeață, trebuie să precede monumentul sfântului nostru erou. Dacă mai amintim că Săvârșinul, vara, se transformă într-o autentică stațiune climaterică, cu mulți vizitatori, avem un argument mai mult pentru realizarea acestei opere să se facă chiar în cursul acestei luni.

Brad

Duduia dela noi, care a fost plecată în volaj dincolo de Băița, a sosit în localitate. O întrebăm cum s'au distrat cu tânărul care a plecat în urma ei. Tot'odată o rugăm să-l lase în pace că băiatul nu-și dă seama ce face. Punem în vedere și tânărului să asculte de părinți nu de paseri de felul acesta.

În localitate a sosit fata Negusului, iar după ce a cunoscut Bradul, a plecat să cunoască și Gurabarza. Să nu uităm că la Gurabarza a fost într-o Sâmbătă seara, și mai interesant a fost când s'a întors la Brad că s'a întors pe jos pe la ora 3 noaptea, și abea a ajuns la Brad dimineața. Cred că a recunoscut drumul cât se poate de bine. Cine a însoțit-o în călătorie să știe.

Duduia care a făcut exerciții de călărie, probabil că a căzut de pe cal, că a durut-o un picior și nu a mai putut călări.

O dudue care în ultimul timp e cu domiciliul la Gurabarza, la balul dela Vața începuse să cânte la pian. El lasă că nu te pricepi așa bine ca fotbalii!

Pecica

— Un tânăr candidat la un examen — știe ce fel — în lipsa de altă ocupație și mare vânător de fuste, a descoperit cum se poate pierde timpul liber și anume cu pușcarea cloarelor de pe turnurile bisericilor.

Turnu

— Ne'ntrebăm ce-o fi având o cuviloasă cucoană din comuna noastră cu un domn militar dela graniță? Sau sunt rudeni? Mai știți... Numai așa se poate explica vîlegiatura ce-am făcut-o împreună la S. pe când soțul se părjolea acasă.

PENTRU ABONAȚI

Incepând cu data de 25 August a. o. singur d. SIMION BUDEANU administratorul ziarului nostru, este îndreptățit să facă înnoșări pentru ziar.

Orice alte sume achitate altor persoane, după această dată nu vor fi luate în considerare.

ADMINISTRAȚIA

Băița

D-șoarele ce n'au bazin acasă să facă baie, se duc la ștrandul Crăciunești, ca să vadă băieții ce fâmpi frumoși au; iar acele cu bazin fac baie acasă și hoinăresc seara cu băieții pe stradă, conturbând liniștea publică. Credem că n'ar strica dacă s'ar mai liniști, să nu fie așa înfocate, că le vine vremea și lor.

— Ceata burlacilor dela noi, înainte de a pleca la concentrare, a crezut de cuviință să onoreze unele D-șoare prin serenadele lor, conturbându-le astfel somnul; iar D-șoarele onorate, drept mulțumire le-a aprins câte un chibrit. Și burlacii și-au continuat drumul mai departe cu buzele umflute.

Dezna

— Care a fost domnișoara aceia care s'a dus cu sacul în să fure pere. Rugăm pe cei ce o știu să comunice proprietarului adecă Diul Brad.

— Cineva dela noi se laudă mereu că a primit o serenadă dela un militar. Nu cumva se gândește la Ofițerul stărilor civile?

— Un tânăr funcționar vrând să se conserve nu mai lucrează așa mult și mai ales când nu e notarul acasă. Tot acest domn se laudă că-și va da demisia. Așteas vorbe goale șefule, deoarece ai fost demis de alții mai înainte cu ceva.

Dobrești în Bihor

— Se zice că s'a iust inițiativa deschiderii unei croitorii moderne în satul nostru. Credem că această necesitate s'a dovedit indispensabilă, întru cât tinerii de pe la noi de câteori merg la Oradea vin fără lovei în purgă. Inșă o croitorie în sat i-ar scuti și de drumuri ș'apoi i-ar vedea și pe ei oameni ca lumea și n'ar mai umbla cu nădragii toclici în genunchi.

— Unul dintre amicil noștri se plânge că are ghinion la jocurile de noroc fiindcă are prea mult noroc în dragoste. Noi îl sfătuim să nu se mai laude deși știm că primește vizite pe'nserate, căci s'ar putea întâmpla să prindă „calea cutareva” de veste și să-l vezi pe urmă pe amic fugind cu gacile în mâini dela „mihei”.

Coica Bihor

— Blonda noastră este foarte desvoitată din cauza ploilor reci din zilele trecute care i-au stricat combinațiile. Noi credem însă că până la urmă va ști să se folosească și de timpul ăsta nefavorabile (avanturile pe malul gârlei); însă țarenie-ș frică să nu ia cumva... apă la galoci!

— La v'izita unui mare demnitar un slujbaș al Domnului ce poartă pe burta-i lata un brâu roșu s'a plâns că nu prea are credincioși. Dar nu-i de mirat fiindcă Sfântul nostru se ocupă mai mult de „poker” decât de cele sfinte. Oare ce ar zice maimarele dacă ar ști?

Șiria

La noi în Șiria, mai nou, tineretul, în special acel ce au terminat cu examenele școlare, au plătit o taxă tanț-meșter ca să le arate cum să umble în picioare.

Act la tanț-meșter au învățat ei cătu-și de puțin să-și miște picioarele, și ei ca să arate Șirienților ce știu, au făcut un bal acum Duminică 13 l. c. iar o parte din dudul vrând să se ascundă că și ea știe să-și poarte picnarele au chemat pe tanț-meșter acasă și în ascuns ia arătat mișcarea picioarelor și domnișoara noastră a fost și ea la balul de mai sus amintit, așa că s'a văzut cătu-și de puțin că a învățat să meargă în picioare.

Tot la acest bal doi tineri fiind supărați c'am de mult, iar unul dintre ei fiind mai dejghățat a cerut lertare rivalului, și când la cerut fata în timpul dansului a fost refuzat de trăxărul nost.

Pe viitor credem că v'om anunța în revista noastră marele scandal dintre acești doi tineri amorezați.

Tot la noi în Șiria în ziua de Sf. Maria o duduiță mică de statură care s'a terminat Liceul c'am pe la Sf. Paști, în lac să se ducă la Radna ori Lipova, sărmana fată a răătăcit și s'a pomenit tocmal la mănăstirea Păncota, unde a întâmpinat-o nu cu nasturi galbeni pe piept care a căra'o... cu... bicicleta până acasă la bunicăsa. Faină treabă fata noastră, numai să nu a-i urmări rele de pe urma mănăstirei dela Păncota.

Mesteacăn

— Cu ocazia petrecerii aranjată de tineretul comunel pe-a onorat cu prezența și „Miss Poenița”. Mare ia fost supărarea căci n'a întâlnit pe Di. Dinte de Aur din Tebea.

— Steluța noastră și-a petrecut de minune la petrecere cu Bombonel cel înalt și subțirel. Ai grije ce faci ca să n'ai la urmă desiluzii.

— O fetiță dela noi și-a făcut palton și rochie ca la orașele cele mari, în așteptarea Domnului... care s'o clară în căsătorie dar care nu mai vine. Nu uita proverbul „Omul face halnele nu hamele pe om.”

Măderat

— La o nuntă ce s'a celebrat în preacinstiul nostru sat au fost invitate numai și numai persoane de „elită” (cu trecut istoric) printre care și o amazoană blondă. Se vorbește că s'a amorezat de pintenii unuia, dar ne având șea nu s'a aventurat mai mult.

— Altă domnișoară cu toate că a fost invitată la nuntă nu s'a dus fiind... indispusă. Oare aceasta să fi fost cauza? Sau celace a făcut acum câteva săptămâni?

— Lumea se întreabă unde și-a petrecut timpul de Sâmbătă până Duminică o domnișoară care obișnuia să meargă la primărie și biserică. Agenția T. F. F. „Dura” afirmă că ar fi contractat o „căsătorie de probă”. Vom reveni cu amănunte asupra felului cum s'a reîntors duduia din volajul de... nuntă.

— O prietenă blondă a duduel de mai sus nu s'a lăsat mai prejos. N'a uitat încă uniforme de anul trecut.

Nădlac

— Multe minuni ne-a fost dat vedem în a noastră comună. D. una în plus, nici nu mai contează.

Astfel, nu putem înțelege de ce pentru intrarea în parc trebuie care persoană să achite 2 lei?

Se zice că măsura aceasta a fost luată pentru a reduce, în oarecare măsură, numărul vizitatorilor „bujecani”. Tot ce se poate dar, nici „domnilor” nu le convine treaba asta, moi ales Nădlacul este singurul oraș (?) în țară ce încasează taxe la intrare în parc.

...Ș'apoi, o întrebare pentru primărie: De ce plătesc vizitatorilor impozitele? Să nu li-se dea nimic în schimb?

— Deși nu e locul aici pe la laude, totuși nu putem să ne crustăm frumoasa serbare aranjată de „Societatea Tineretului Român” Duminică trecută. Se vede că intelctual din comună să-și dea seamă de rolul ce-l are. Este adevărat că e destul de dar mai bine mai târziu decât niciodată.

— „Frații” noștri slovaci deduc laudă peste tot că ne sunt prietari cu toate acestea, nu sunt văzuți nici o serbare românească.

Așa de pildă, la serbarea R-ului n'am văzut nici un cântec al slovacilor. Dacă cineva — și au fost câțiva — aceștia au venit ca simpli partizani.

Unde au fost conducătorii? Este la noi, venit nu de pe un tânăr care împarte dreptul foarte manierat și cu „vino” să pe la tete. Nu știm însă ce face că acest tânăr ocolește... nă rețel. Nu cumva acel pe binevoit să-i califice „băiețoi” promis ceva?

...Se poate aștepta domniștea, mai ales dacă vine ca vașii streine locul și tradiționale.

— Perceptorul nostru a să atribute dascăliilor din un epitet ce nu-i face locmai. Să facem puțină logică: de sunt funcționari de stat, cu siune bine definită, Bila noșă perceptor, deci, tot funcționar intr stat. Se poate numi și el: Cititorii sunt rugați să de către care este mai apoi parazitul.

Hălmagiu

— Unul dela noi par'că cătură pe el de mereru printre „arinii” cei deși de la „Cercesului”, el fiind din capătul Hălmagiului de cât mereu să pomeneste în Hălmagiului din jos. Băta cuminte și nu-și mai zdrobi rele că ai destule vecine poți să le distrezi, că „Vecina de lângă mine îmi prinde bine”. Hai „culcat și ai grija lubenișelor „cucăvișei”.

— Unul dela noi par'că cătură pe el de mereru printre „arinii” cei deși de la „Cercesului”, el fiind din capătul Hălmagiului de cât mereu să pomeneste în Hălmagiului din jos. Băta cuminte și nu-și mai zdrobi rele că ai destule vecine poți să le distrezi, că „Vecina de lângă mine îmi prinde bine”. Hai „culcat și ai grija lubenișelor „cucăvișei”.

— Unul dela noi par'că cătură pe el de mereru printre „arinii” cei deși de la „Cercesului”, el fiind din capătul Hălmagiului de cât mereu să pomeneste în Hălmagiului din jos. Băta cuminte și nu-și mai zdrobi rele că ai destule vecine poți să le distrezi, că „Vecina de lângă mine îmi prinde bine”. Hai „culcat și ai grija lubenișelor „cucăvișei”.

— Unul dela noi par'că cătură pe el de mereru printre „arinii” cei deși de la „Cercesului”, el fiind din capătul Hălmagiului de cât mereu să pomeneste în Hălmagiului din jos. Băta cuminte și nu-și mai zdrobi rele că ai destule vecine poți să le distrezi, că „Vecina de lângă mine îmi prinde bine”. Hai „culcat și ai grija lubenișelor „cucăvișei”.

— Unul dela noi par'că cătură pe el de mereru printre „arinii” cei deși de la „Cercesului”, el fiind din capătul Hălmagiului de cât mereu să pomeneste în Hălmagiului din jos. Băta cuminte și nu-și mai zdrobi rele că ai destule vecine poți să le distrezi, că „Vecina de lângă mine îmi prinde bine”. Hai „culcat și ai grija lubenișelor „cucăvișei”.

— Unul dela noi par'că cătură pe el de mereru printre „arinii” cei deși de la „Cercesului”, el fiind din capătul Hălmagiului de cât mereu să pomeneste în Hălmagiului din jos. Băta cuminte și nu-și mai zdrobi rele că ai destule vecine poți să le distrezi, că „Vecina de lângă mine îmi prinde bine”. Hai „culcat și ai grija lubenișelor „cucăvișei”.

— Unul dela noi par'că cătură pe el de mereru printre „arinii” cei deși de la „Cercesului”, el fiind din capătul Hălmagiului de cât mereu să pomeneste în Hălmagiului din jos. Băta cuminte și nu-și mai zdrobi rele că ai destule vecine poți să le distrezi, că „Vecina de lângă mine îmi prinde bine”. Hai „culcat și ai grija lubenișelor „cucăvișei”.

— Unul dela noi par'că cătură pe el de mereru printre „arinii” cei deși de la „Cercesului”, el fiind din capătul Hălmagiului de cât mereu să pomeneste în Hălmagiului din jos. Băta cuminte și nu-și mai zdrobi rele că ai destule vecine poți să le distrezi, că „Vecina de lângă mine îmi prinde bine”. Hai „culcat și ai grija lubenișelor „cucăvișei”.

Atențiune!

Doamnele și Domni, cari doresc să poarte un costum elegant și la precizie făcut după corpul D-voastră să se adreseze

Croitoriei: GH. GHIURÎȚA

Arad, Calea Aurel Vlaicu No. 19 viz-a-vis cu gara C. F. R. Execută tot felul de uniforme, cu cele mai reduse prețuri.

La LIBRĂRIA DIECEZA
Arad str. Eminescu
se găsesc tot felul de cărți sericești, de religie, cărți pentru curs primar și secș cărți literare și teologice chizite școlare și de biră prețuri avantajoase

Ce-ar fi dacă?...

Dumneavoastră credeți că toți oamenii cari se cred ei, ba chiar și cei pe cari îi credem noi normali, sunt normali într'adevăr?

Ia observați-i mai bine. Pe toți la un loc și pe fiecare în parte. Nu există unul să n'aibă o „țicneală” a lui.

Ehei, dar acestea s'încet pe cari le vezi și dumneata și eu și oricine deschide ochii. Dar mi-le dacă ați intra mai adânc în sufletul fiecăruia? Dacă ați putea citi în gândul oricui. Mai ales când e singur, când se lasă furat de vulturile trăgânărilor fără control ale gândirii...

Ce surprize ați mai avea!...

Nu sunteți oprisi însă de a vă face o idee despre ceace ați observa. N'aveți decât să închideți bine ochii subiectivismului, ai egoismului și să fiți sinceri cu dumneavoastră. Acolo în interior. Nu vă fie frică: Nu va ști nimeni nimic. Afară doar dacă sunteți mai mulți decât țicniți (ca mine, de pildă) și vă apucați să spuneți și altora ce-ați descoperit.

Ia uitați-te dumneata respectabile tată de familie și soț care faci tăcere în odate când îți se aud pașii, dumneata care ești seriozitatea personificată (dar căruia îi place să citească „Bravo” și rîd bine în sinea lui de glumele pe cari le citește), ia spuneți sincer, nu și-a venit niciodată vă te plimbi pe stradă și când ai ajuns la locul unde le înforci de obicei, să vrei să le dai peste cap acrobatic și să cazi tot în picioare cu fața spre partea unde vrei să mergi? Și să treci mai departe ca și cum nu s'ar fi întâmplat nimic deosebit, dar cu coada ochiului să trași spre lumea care a stat locului înmărmurită de-atîta suplețe și dibăcie?

Nu?

Dar nu vei putea tăgădui că, în timp ce te plecați să săruși mâna unei respectabile cucoane antipatice, îi spuneai în gând:

— „Fire-ai a dracului de scoabă bătrână, ce îți-ai mai scuipa în față”.

Eu vă spun sincer, m'am întrebat de multe ori:

— „Ce-ar fi dacă...?”

Ce-ar fi dacă, de exemplu, aș merge frumos pe stradă ca toți oamenii și deodată aș oprî în drum pe cea mai nobilă și frumoasă doamnă a orașului și jart! i-aș arde o palmă de să-i fiu urechile?...
Hm?

Lumea ar crede că am avut ceva cu ea. Dar s'ar interesa și ar vedea că am plesnit-o fără vreun motiv.

Ar spune, desigur, că am înnebunit subtil.

Dar eu aș ști că nu-i adevărat. Că a fost așa un gust al meu. Numai ca să văd ce spun ceilalți.

Ei, spuneți: nu-s nebun?

„Atunci dumneavoastră nu știți ce-i nebunia...”

Cam așa începe. Zace în noi. La unul răbușnește, la altul stă pilită o

viață întreagă pentru că individul n'are curaj să ia act de ea.

Prin urmare, nebunii sunt curajoși, iar normali: lași.

Ei drăcie!...

S'ar putea să fie chiar așa. Nu se întreba nu mai știu care măgar de filosof dacă noi suntem normali cu adevărat sau nebunii? Și nu-i adevărat că geniul e aproape de nebunie? Și eroismul. Pentru că, dumneata, om normal — dacă zici că ești — stai și chibzuiești până să faci ceva, în timp ce eroul dă buzna, bizuindu-se pe putere, pe curaj sau el mai știe pe ce.

Păi nu l'țicniți?

Atunci, cum e mai bine să fii?

Dumneata ce zice, iubite cititor? Ți-e frică să răspunzi?

Precocitate

— O fetiță de 12 ani, îi spunea unei prietene de aceeași vârstă:
— Îți închipui, eu la 10 ani, încă nu știam că sunt frumoasă!

Demostene și vinul

Legendarul grec, a fost întrebat într-o zi, cum a putut învăța să fie atât de bun orator, datorită butoiului...

— Consumând mai mult undelemn decât vin, — a răspuns acesta.

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacâmuri, și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN

Bijuterii

ARAD, Palatul Minorților. Prețuri solide.

Poșta redacției

„As de verde”. Treceți necondiționat pe la redacție.

„Năsturel”. Corespondențe mai scurte și mai multe șapte.

„Verșoara”, trimiteți din nou material, cel primit s'a pierdut.

Corespondent Gurahont, trimite material, iar ce-l primit nu l'am publicat. Iți voi spune eu verbal care a fost cauza.

AVIZ

Întreprinderea Comunală Arad, Serviciul de Salubritate, caută oameni, între vârsta de 21—40 ani, pentru a fi angajați ca măturați de stradă și la căruțele de cărat gunoier. Doritorii se vor prezenta personal la Direcțiunea Întreprinderii, Arad, Str. Muciu Scaevola Nr. 9—13 (fosta fabrică de gaz) între oarele 8—12 dimineața.

Diracțiunea

Ține minte trei cuvinte
„Bravo merge înainte”

Cu picioarele în apă rece...

A crede în terețea fericită, este iluzia celor ce au pierdut-o.

Tinerii sunt nenorociți pentru că, contactul cu realitatea, omoară, fără îndoială, idealul pe care l-au avut.

Prima condiție de a fi face viața suportabilă, este de recunoaște inevitabilul egoism al... umanității.

Oamenii nu caută decât un singur lucru: plăcerea lor.

Un singur lucru e adevărat, un singur lucru nu înșală niciodată și

un singur lucru vine, întotdeauna la vremea sa: MOARTEA.

Nu tot ce este frumos este folositor, dar, întotdeauna, ce este folositor este și frumos.

Un om, ca și un popor, rează atât cât a înțeles din ghelie.

Este imposibil să crezi în Dumnezeu și, în același timp să ai că omul se trage din maimuță.

Uede-t multă bogăție și o cultură, acolo și stricăciunea tească e mare.

Cazuri grave

— Dragul meu, sunt cazuri grave când ești silit să spui nevestei tale minciuni.

— Asta nu-i nimic! Sunt cazuri și mai grave.

— Care?

— Acelea când trebui să-i spui adevărul.

Prevederi

— Dece oare, toate băncile au grații la uși și ferestre?

— Pentru ca directorii și casierii să se obișnuiască din vreme cu ele.

Soție bună!...

— Nevastă-mea nu se culcă niciodată înainte de 3 dimineața.

— Ce face până atunci?

— Mă așteaptă să viu acasă!

Biblioteca!

Scena se petrece la o librărie din Arad, — care cumpără și bibliotecă.

— Domnule, aș vrea să vând volumul acesta.

— Regret dar noi cumpărăm numai bibliotecă întregă.

— Foarte bine. Asta-i întreaga mea bibliotecă.

Pe ocolite

Ea: Ai văzut, dragul meu, că primăvara chiar și pomii îmbracă o haină nouă?

Ei: Desigur, draga mea, dar tu n'ai văzut că pomii își fac ei însăși haina... nouă?

Capital și muncă

— Între doi cunoscuți belferi arădani, are loc, mai ieri, următoarea convorbire:

— Care este diferența între capital și muncă?

— Păi, ca să-ți explic îmi trebuie vreo două ceasuri.

— Nu așa, mă! În două cuvinte.

— Așa nu știu.

— Pă să-ți spun eu: Capital este să-mi împrumuți cinci sutare iar muncă este să-i capeți înapoi.

Intre pensionari

Pe terasa „Daciei”, doi pensionari simandcoși stau de vorbă.

— Ce studiază fiul dumnitale cel mai mic?

— Teoria undulațiilor.

— Ce, e filozof?

— Nu, val de mine! E utenic la un coșor de dame.

Despre femei și dragoste

— Când o femeie vă spune „Comoara mea”, nu nu poți să niciodată dacă se gândiște la sau la portofelul d-tale!...

— Natura a lăsat un tablou mos: Cerul. O băutură plăcută. Vinul. O tragedie urâtă: Femeia.

— Femeile produc mai multe victime printre bărbați decât bărbații printre femei.

— Foarte multe femei frumoase au calități, dar puține știu să folosească de ele așa cum se cuvenit.

Pentru orice femeie, nevoia de supraveghere pe soțul ei, e o lează cu a fi chiar înșelată...

— Iubirea în cele mai multuri nu înseamnă decât suferință și două suferințe.

— Nimic nu este mai greu de învins ca o femeie a cărei se bazează pe rațiune.

— Există femei care și când dorm, li se poate zări tîria prin orbitele ochilor.

— Femeile cele mai prime sunt cele mici la suflet.

ATENȚIUNE

Vizitați croitoria

Frații PERV

ARAD, Str. Eminescu Nr. 10

Croitorie de primul rang pentru costume bărbați și uniforme etc.

Notă

Incepând de azi, redacția administrației BRAVO! a fost mutată în str. Vicențiu Bîte No. 10, telefon 10—83. Întreaga corespondență se va trimite la noua adresă.

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie, FAN CÂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt și sigur.

MAȘINI DE SCRIS de vânzare de împrumut, la M. SZEGEDI, str. Brătianu 7. Tel. 11—44. special de reparațiuni pentru șini de scris, mașini de tocuri rezervoare. Depozitare — șapirograf — indigo accesoriile pentru mașinile

Administrator: SIMION BUDEANU

Fructe de soiuri alese în mic și în mare vinde

HALA DE FRUCTE

Str. Horea No. 12

Specialități de perseci — Pepeni domenioli.